

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение (ОВППС) 2018/1656 на Съвета от 6 ноември 2018 г. ⁽¹⁾ и Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1653 на Съвета от 6 ноември 2018 г. ⁽²⁾ в засягащите го части и
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски в производството.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква само едно основание: допуснатата от Съвета явна грешка в преценката, тъй като приел че името на жалбоподателя трябва да бъде оставено в списъците в приложение I към Решение (ОВППС) 2017/2074 на Съвета от 13 ноември 2017 г. ⁽³⁾ и приложение IV към Регламент (ЕС) 2017/2063 на Съвета от 13 ноември 2017 г. ⁽⁴⁾, въпреки че той вече не бил заместник главен прокурор и не бил свързан с управляващите власти във Венесуела.

⁽¹⁾ Решение (ОВППС) 2018/1656 на Съвета от 6 ноември 2018 година за изменение на Решение (ОВППС) 2017/2074 относно ограничителни мерки с оглед на положението във Венесуела (ОВ L 276, 7.11.2018 г., стр. 10).

⁽²⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1653 на Съвета от 6 ноември 2018 година за прилагане на Регламент (ЕС) 2017/2063 относно ограничителни мерки с оглед на положението във Венесуела (ОВ L 276, 7.11.2018 г., стр. 1).

⁽³⁾ Решение (ОВППС) 2017/2074 на Съвета от 13 ноември 2017 година относно ограничителни мерки с оглед на положението във Венесуела (ОВ L 295, 14.11.2017 г., стр. 60).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕС) 2017/2063 на Съвета от 13 ноември 2017 година относно ограничителни мерки с оглед на положението във Венесуела (ОВ L 295, 14.11.2017 г., стр. 21).

Жалба, подадена на 21 януари 2019 г. — Португалия/Комисия

(Дело T-38/19)

(2019/C 103/67)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподател: Португалска република (представители: L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa, P. Estêvão и J. Saraiva de Almeida)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение на Комисията C(2018) 7424 от 16 ноември 2018 г., нотифицирано на 19 ноември 2018 г. за изключване от финансиране на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) ⁽¹⁾ в частта, в която изключва от финансиране от страна на Европейския съюз на сумата 8 703 417,29 EUR във връзка с разходите, декларирани от Португалската република в областта на кръстосаното съответствие за финансовите 2014 — 2016 години.
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага 2 главни основания и едно основание при условията на евентуалност.

Първо основание: грешка при прилагането на правото, като приема, че португалската система е твърде благосклонна — нарушение на член 24 от Регламент (ЕО) № 73/2009 ⁽²⁾ и нарушение на член 54, параграф 1, буква в) и член 71 от Регламент (ЕО) № 1122/2009 ⁽³⁾.

Второ основание:

- 1) „изчисление на финансовата корекция“ — грешка при прилагането на правото, нарушение на принципа на оправданите правни очаквания и нарушение на принципа на пропорционалност и на член 52 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Комисията;
- 2) нарушение на принципа на пропорционалност.

Основание при условията на евентуалност

Осреднена санкция и техническа неточност в собствения документ С(2015) 3675 на Комисията (приложение А.5) — грешка при прилагането на правото и нарушение на принципа на пропорционалност.

- ⁽¹⁾ Решение за изпълнение (ЕС) 2018/1841 на Комисията от 16 ноември 2018 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (нотифицирано под номер С(2018) 7424) (ОВ L 298, 2018 г., стр. 34).
- ⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета от 19 януари 2009 г. за установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски стопани, за изменение на регламенти (ЕО) № 1290/2005, (ЕО) № 247/2006, (ЕО) № 378/2007 и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1782/2003 (ОВ L 30, 2009 г., стр. 16).
- ⁽³⁾ Regulamento (CE) n.º 1122/2009 da Comissão de 30 de novembro de 2009, que estabelece regras de execução do Regulamento (CE) n.º 73/2009 do Conselho no que respeita à condicionalidade, à modulação e ao sistema integrado de gestão e de controlo, no âmbito dos regimes de apoio direto aos agricultores previstos no referido regulamento, bem como regras de execução do Regulamento (CE) n.º 1234/2007 do Conselho no que respeita à condicionalidade no âmbito do regime de apoio previsto para o setor vitivinícola (JO 2009, L 316, p. 65). Регламент (ЕО) № 1122/2009 на Комисията от 30 ноември 2009 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета относно кръстосано спазване, модулация и интегрираната система за администриране и контрол по схемите за директно подпомагане на земеделски производители, предвидени за посочения регламент, както и за прилагане на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета относно кръстосано спазване по предвидената схема за подпомагане на лозаро-винарския сектор (ОВ L 316, 2009 г., стр. 65).

Жалба, подадена на 24 януари 2019 г. — WV/ЕСВД

(Дело T-43/19)

(2019/С 103/68)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: WV (представител: É. Voigelot, avocat)

Отговорник: Европейска служба за външна дейност

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на ОН от 28 март 2018 г. за отхвърляне на искането за обезщетение и, при необходимост, решението от 26 октомври 2018 г. за отхвърляне на жалбата по административен ред от 26 юни 2018 г.,
- вследствие на това, като уважи искането за обезщетение, подадено от жалбоподателя на основание член 90, параграф 1 от Правилника и описано в писменото изявление от 29 ноември 2017 г., да осъди ЕСВД да заплати на жалбоподателя обезщетение в размер, определен ex aequo et bono на 690 000 EUR, освен ако размерът не се увеличи в хода на производството, общо за имуществените, неимуществените и професионалните вреди и уронването на доброто име, като този размер е определен към 31 януари 2019 г., без да се засяга евентуалното увеличение в хода на производството и възможността да се иска обезщетение за загуба на бъдещи доходи в резултат на евентуално напускане на институциите,
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи в съответствие с член 134 от Процедурния правилник на Общия съд на Европейския съюз.